терину. В обох групах простежувалися усі клінічні ознаки гипокінетичної дисфункції, які проявлялися постійним тупим болем у правому підребер'ї без чіткої локалізації, відчуттям розпирання. Ці симптоми значно посилювалися при емоційному навантаженні, іноді при прийомі їжі були характерними гіркий присмак у роті, поганий апетит, відрижка, здуття живота і закрепи. На тлі терапії, що традиційно включала прокінетикі, спазмолітичні засоби, дієтичне харчування, хворі отримували внутрішньовенно полівітамінний препарат Реадон. Препарат Реадон містить вітаміни А, В B_2, B_3, B_5, B_6, С, D_3 і Е., який застосовували виключно внутрішньовенно, розчиненим у фізіологічному інфузійному розчині.

Після проведеної комплексної терапії була відзначена позитивна динаміка у клінічній картині захворювання: больовий синдром у більшості - 15 (75%) хворих зменшився на 2 день у порівнянні з контрольною групою (4-5-й день) від початку лікування. Покращився загальний стан, зник астеновегетативний синдром, що проявилося стабілізацією емоційного стану, поліпшенням формули сну. При дослідженні варіабельності серцевого ритму простежувалася тенденція щодо стабілізації вегетативного статусу. Диспепсичні явища повністю усунені у всіх хворих вже після другої інфузії Реадона. При використанні Реадона стул нормалізувався у середньому на два дні раніше ніж у контрольній групі. При чому закрепи зникли до кінця першого тижня лікування у всіх пацієнтів, які страждали на них. У хворих, які пройшли курс лікування, було виявлено достовірне зниження у порівнянні з контрольною групою рівень холестерину, білірубіну. Побічних реакцій при застосуванні препарату Реадона у нашому дослідженні не виявлено. Тому можна зробити висновок - є доцільним застосування препарату Реадон у комплексному лікуванні хворих із функціональними порушеннями жовчного міхура.

РЕЦЕНЗІЯ

на монографію авторів: Митника З. М., Харченко Н. В., Губського Ю. І., Вірстюк Н. Г., Нейко В. Є., Захараша А. Д., Дєльцової О. І., Ерстенюк Г. М., Мойсеєнко М. І., Крижанівської А. Є., «Діагностика і лікування хронічних невірусних захворювань печінки»

Проблема хронічних невірусних захворювань печінки є актуальною в медицині, що зумовлено гепатотоксичним впливом різноманітних чинників навколишнього середовища, значним поширенням невірусних уражень печінки, що можуть трансформуватися у цироз і гепатоцелюлярну карциному. Це погіршує якість життя пацієнтів, впливає на стан суспільного здоров'я, має загальномедичне і економічне значення.

У роботі представлені узагальнені результати багаторічної праці авторів Митника З. М., Харченко Н. В., Губського Ю. І., Вірстюк Н. Г., Нейко В. Є., Захараша А. Д., Дєльцової О. І., Ерстенюк Г. М., Мойсеєнко М. І., Крижанівської А. Є. На основі проведених клініко-експериментальних досліджень була розроблена нова концепція розвитку і несприятливого перебігу алкогольних, токсичних, медикаментозних, аетоімунних та метаболічних уражень печінки та запропоновані і апробовані нові ефективні схеми лікування з використанням вітчизняних медикаментозних засобів та профілактичні заходи.

Новизна роботи підтверджена численними публікаціями і авторськими свідоцтвами. Зокрема, авторами опубліковано 728 наукових праць, з них 356 статей у фахових виданнях, 67 авторських свідоцтв на винахід і корисну модель, 9 монографій, 15 методичних рекомендацій та інформаційних листів, 20 навчальних підручників і посібників.

Таким чином, робота «Діагностика і лікування хронічних невірусних захворювань печінки» має велике наукове і практичне значення та економічний ефект. Впровадження результатів вирішує багато питань сучасної медицини, зокрема гепатології, широке впровадження її результатів поліпшить стан суспільного здоров'я. Тому я підтримую авторів роботи і вважаю, що вони заслуговують присудження Державної премії України у галузі науки і техніки 2013 року.

Гарник Т. П.,
Головний позаштатний спеціаліст МОЗ України зі спеціальності «Народна і нетрадиційна медицина», головний науковий консультант комісії з фітопрепаратів і гомеопатичних засобів ДП «Державного експертного центру МОЗ України», д. мед. н., професор, завідувачка кафедри фітотерапії, гомеопатії та біоенергоінформаційної медицини ПВНЗ «Київський медичний університет Української асоціації народної медицини». Головний редактор науково-практичного видання «Фітотерапія.Часопис»